

Lángi Péter

Megkésett születésnap-i köszöntő (Levél Csoóri Sándorhoz)

Kedves Sándor, kedves Földim, zámolyi Bátyám!
Bújva kabátom hajtókája alá zavaromban,
s késve - köszönteni hoztam tétova és suta versem.

Égig nőttél hajdan előttem: gyermeki létem
hőse, a költő, s nem volt megszólítani merszem.
Most elmondom, tudtam, sárga madárra vadászol.
Sőt az aranyfácánok múltbeli nagy repülését
képzeletem tűzijátékká színezte ki. Ám csak
akkortájt értem soraid szép rengetegébe,
hogy menekültél – hátadon aknák tépte gyerekkor –
épp a magányból. Én is utaztam vágyva találko-
zásra, kalandra, ha verseid új és új vadonát be-
jártam. Elámuldoztam a Föld kontyában az indi-
án hajcsat szépségén s fény fürdette Havannán.

S láttam, délre, keletre, nyugatra, a tengerekig vitt
bár a szerelvény, összeragasztott nappalok, éjek
- szél s a ködök, vas idegszálak mindig hazahúztak,
csattant homlokod egyre a Kárpátok koponyáján.
Országok színes legyezőjét nézve magasból,
érezted múltunk- s jelenünket a bőröd alatt is.

S leltél otthont? Leltél tántorgó, kusza népet,
s száműzöttek sorsát mérték rád a honodban.
Hontalanét, pedig összes kincsed ránk pazaroltad.

Tévelygők, tán vártunk tétlen mannacsodákra?
Tán a virágporos évszakok éveit elmulatoztuk?
Ebben a fosztogató, pofonosztó, durva világban
várunk most is, s tesszük a dolgunk. Bár a hazáról
hittel szólók közröhej és gúny tárgyai lesznek,
gondunk mégis övé. Minden kis pisle sugárban
csillagot észlelnénk, ám folyton megcsalatunk. Hát
elfáradván néha behúzódnak dideregve
- olvasztgatni reményünk - mondataid melegébe.

Kívánok sok erőt még, óvó éveket. És csak
kondítsd, kondítsd újra meg újra harangszavaid, hogy
ellustult felelősségünk szunnyadni ne tudjon!

(Keszthely, 2010 március)

Sze(re)plőink... (III.)

Megoldás?

*Kis csapatunk száz gondját oldani végre leültünk.
s egymást téptük. Erőnk nem volt másra elég.*

Bárány, a ma született

Előzetesben: *A vádak?
– bárki előtt tisztán állok –
rágalmak és koholmányok.*

Elítélve: *Sikkasztottam. Nohát!
Loptam, csaltam, mert bűnös a világ.*

Megélhetési ...

*Lopok, majd eladom. Ez talán nem vétek.
Hiszen én – elég jól - csupán ebből élek.*

Kampány

*„Ócska csaló, tolvaj, hazug” – egymást agyba dicsérik.
Egy se becsül nivaló? Nos, dönts, hogy szavazol!*

*Csált, hazudott, sikkasztott? Nem baj. Mára megújult.
Nyakkendője modern, sőt frizurája is új.*

A hiszékeny

*Ködígéretekből szép palotát rakott;
felszállt a köd, s rájött, a semmiben lakott.*

Óvatosan

*Szónokolj, de ne várd, hogy majd bólogatok,
csak tetteid előtt emelek kalapot.*

A szavak emere (MR-e)

*Emeregy, emerkettő, emerhárom –
brekeg, recseg, nyekereg a dobhártyámon.*

*Emerhárom, emerkettő, emeregy –
kormányzó úr, magyar költő,
világhírű zeneszerző,
fülrepezető egyennévbe merevedj!*